předehra:

celý týden sháníme po všech čertech, kdo vlastně pojede a kdo bude absentovat. velitelka, která byla původcem myšlenky zbaběle zůstává doma a k ní se postupně přidávají všichni hrošíci až na klan Štěpánků. Idylku rodinné dovolené kazí na poslední chvíli pouze Ešus, který zařizuje spojení s brněnskou kajakovou sekcí. ve čtvrtek večer se počet ustaluje na 6-ti kajakářích, 3 barakách a 1 pálavě. po večerní půlhodinové konferenci přes skype byl stanoven program naprosto přesně: příjezd do horního levobřehového kempu ve Wildalpenu v 10:00 a co pojedem se domluvíme na místě. na kajaku budu sedět potřetí v životě, nesmím zapomenout nosátko!

pátek:

všichni se budíme za tmy. vedoucí zájezdu Jura (kajak) s 1,5 závozníka v podobě jeho Hanky (výlet) a nenarozeného potomka vyráží pro Romana (kajak), aby v 6 zamířili směr Drasenhofen. to se jim daří o hodinu později, kdy Roman konečně připouští, že ty náhradní pádla na baraku prostě doma ve sklepě nenajde. já nakládám kajak a mířím do Mikulova, kde přehazuju loď k Ivě a Laďovi (kajaky). v této skupině probíhá vše trapně podle plánu a místo o půl sedmé odjíždíme z Mikulova těsně po sedmé. o zbytku osazenstva nemáme zatím žádné zprávy. ve Wildalpenu nakonec v 10 byl pouze Vašek (kajak) a všichni ostatní přijíždí s hodinovým zpožděním.

stavíme stany v překvapivě prázdném kempu a čekat se bude pouze na Erikovo auto (2 baraky), které přijíždí s úderem půl jedné. zde se ukazuje, že vedoucí zájezdu budou všichni kromě Jury. po rychlé domluvě vyrážíme k přehradě s tím, že si dáme úsek po soutok s Lassingem. po cestě se hrozíme stavu vody a očekáváme odřený břicha o dno (150cm ve Wildalpenu). na parkovišti u přehrady Peťáček nelení a žebrá kompresor od cestovky, kterým za 30sec nafukuje svou pálavu a Pavloušovi s Jáňou baraku. Erik, Pavla, Petr a Tomáš dojíždí se zpožděním, tak foukají rukama.

na vodu házíme už ve dvě, takže slunko praží a kajakáři se ochlazují všemožně. někomu stačí ošplíchnout v nedostatku vln, Iva pro jistotu krysí a Erik neplánovaně koupe sebe a Pavlu. rozhoupe nás to až kilometr nad kempem, dávám vše na jistotu na sjezd bez zbytečných skopičin ve vracákách. ne tak zbytek kajakářů, takže za chvilu plave i Vašek. do kempu

dojíždíme skoro hodinu po nafukovačkách o půl páté a já zbaběle prchám z vody. Štěpánci už taky dolů nechtějí a Peťáček vyráží na 2 pokusy o stop. Erik žehlí u Pavly koupání sběrem dřeva na protějším břehu na večerní táborák a dělá z baraky tanker. v 5 vyráží zbytek hromadně dolů, Petr s Tomášem si zpestřují plavbu koupáním na vlně v kempu. kolem sedmé je čekáme zpátky.

v pohodě se Štěpánkama a Hankou vaříme, dumeme, kde všichni jsou, když se ze tmy vynoří Petr se slovy: "nelekněte se". prý za Erikem přejeli soutok, tak za chvilku vytáhli baraku na břeh a chytali stop. panička v letech se sice snažila bránit, že na místě spolujezdce v jejím sporťáku sedí psík, ale Petr ho šetrně odsouvá a prohlašuje, že už tam sedí on. zároveň ale hlásí, že Erik nezastavil a pokračuje do soutěsek. za další hodinu se objevuje Jura, bere auto a vyráží naložit k Tomáše s barakou. ten už u silnice spí. rozbíhá se pátrací akce po Erikovi s Pavlou. Laďa je stíhá svou oktávkou u schodů před nájezdem do Palfau, ale Erik vesele pokračuje dál. dává si i poslední soutěsku a když ho nabírá ne zrovna veselý Laďa u hospody, prohodí aspoň: "tak teda díky."

kolem deváté už teda sedíme všichni u stolu v kempu, sdělujeme si zážitky a Vašek hlásí krysu č.2 kdesi nad soutokem. Pavlouš už od sedmé dává první 4-hodinový kytarový večírek, Petr brnká Floydy, v 11 jdem spát. v noci kosa (cca 2-3°C).

sobota:

ranní probuzení ok, nic nebolí, lodě jsou celé. Jura si dává pěší výlet s Hankou na vodopády, Vašek nechce otloukat slalomku a čeká na nás u galerie (nájezd do 2. soutěsky). na vodu házíme už o půl jedné. dělám Ivě a suchozemcům atrakci a katapultuju se už v kempu na vlně. z kajaku to jde překvapivě snadno, Iva má velkou radost. dál už probíhá plavba klidně, o dno nedřeme i když je o číslo míň než v pátek. trénuju nájezdy a výjezdy z vracáků a moc mi to nejde. na vlnách na sjezd ale dobrý. nafukovačky si zase jedou svoje tempo, takže o nich nevíme. na obligátním skokánku si Laďa, Iva a Roman vynáší kajaky na rampu a postupně se vrhají střemhlav. my s Vaškem to sledujem z úkrytu. Roman se nechá šťouchnout od turisty a doplácí na to placákem a počítáním plotýnek. naštěstí dobrý.

až po schody vše v pořádku, neprší, je docela teplo, akorát nás začíná tlačit čas, protože už je těsně po čtvrté. nájezd do Palfau zvládám, ale za chvilku nechávám pádlo na kolmo v jednom z karfiolů a vylehávám. totálně. zapomínám na poučky o odstřelení špricky a vykopávám se. po prvním napití mě to pouští a dotahuju si loď ke břehu. poznamenávám si do debilníčku, co se

musím rychle odnaučit: strkat pádlo do karfiolu a vykopávat se přes zadek lodi. po kulturní vložce, která snad už definitivně uspokojuje Ivinu touhu po krvi, dojíždíme pod soutěsku. pro radost skočím do vody a Vašek dává precizně břehuláka. stoupáme s kajakama cestičkou k parkovišti, neoprenové ponožky nejsou ideální obutí.

Pavlouš v kempu opět ladí dřevo a kytary se postupně chytí i Jáňa, Jana a dokonce zabrnká po letech na vodě i Peťáček. Vašek porhlašuje, že na Steyr za takhle malé vody nejde a prchá do ČR. Peťáček ho chce následovat, ale je umlčen. v noci teplo.

neděle:

odjezd stanoven v 10:17 na 11:00, takže o půl jedné opouštíme kemp. na Steyrbrucke nás nějaký pražák zrazuje od sjezdu, že si prošoupem zadky. po cestě k vodopádu postupně brblu já, Laďa, Peťáček, Pavlouš, Jura a Jáňa. po KVČ kolem vodopádu zachraňuje situaci Iva, která razantně odvazuje kajak a postupně se přidávají další. nakonec se opravdu nechce jen mně a Pavloušovi. hrdě přiznám, že jsem měl strach si v tom šutrovišti bez vody zaplavat hlavou dolů. Pavlouš neoblomě trvá na tom, že nepojede, tak se slituju a beru Jáňu do baraky.

první veselost je jako obvykle jez. šupna je suchá, kajakáři se přehoupávají přes hranu šupny, Roman na to potřebuje 4 pokusy. nafukovadla vysedají a spouští. Erik se pokouší napodobit kajakáře a vytrvale buší špicí baraky do hrany jezu. po pár minutách vysazuje i Pavlu a spouští taky. atrakce se nekoná. dojíždíme k mostku se soutěskou. není tam voda, ale kopanec zleva nás vyhazuje na skálu, takže tuto minisoutěsku sjíždíme s Jáňou víceméně po břehu. kajakáři zkušeně vylehávají na skálu až na Romana, který netrefuje přesně nájezd, dostává levý hák a krysí. před autobusem je ještě jedna pěkná peřejka pod mostem, kde si pro změnu zaplavou Petr s Tomem. naštěstí tam jsou zrovna na pěším výletě Pavlouš s Hankou, takže máme natočeno. nájezd na autobus vůbec netáhne na šutr a i esíčka pod ním dáváme všichni v pohodě. nakonec i Steyr teda potěšil. kolem šesté se loučíme, takže se mi i plní přání, že nechci domů dojet v osm. dojíždím v deset.

fotky z akce najdete ve víkendovkách

Ešus